

Ignasi Cambra, piano

10 DE MARÇ DE 2016 – 20.30 h

Cicle Intèrprets Catalans

Sala de Concerts

I	
Johann Sebastian Bach (1685-1750)	
<i>Partita núm. 5, en Sol major, BWV 829</i>	15'
Praeludium	
Allemande	
Corrente	
Sarabande	
Tempo di minuetto	
Passepied	
Gigue	
Edvard Grieg (1843-1907)	
<i>Suite Holberg, op. 40</i>	20'
Praeludium (Allegro vivace)	
Sarabande (Andante)	
Gavotte (Allegretto)	
Air (Andante religioso)	
Rigaudon (Allegro con brio)	
II	
Franz Schubert (1797-1828)	
<i>Impromptus, D. 899 (op. 90)</i>	27'
Núm. 1 en Do menor	
Núm. 2 en Mi bemoll major	
Núm. 3 en Sol bemoll major	
Núm. 4 en La bemoll major	
Serguei Rachmàninov (1873-1943)	
<i>Preludis (selecció)</i>	12'
Op. 32 núm. 12, en Sol sostingut major	
Op. 32 núm. 10, en Si menor	
Op. 32 núm. 7, en Do menor	

Comentari

Després de vuit anys de treball a Leipzig, Bach edità la seva primera publicació musical el 1731. La col·lecció es titulà *Clavier-Übung* (Exercici de teclat) i reuní sis suites o *partites* per a teclat. El format bàsic seguí el de la suite francesa amb les seves quatre danses “nacionals” –*allemande, courante, sarabande i gigue*–, a les quals Bach afegí “galanteries” més modernes i variants de preludis com a inici abstracte per a cada partita. Els modes foren triats segons una successió lògica, i hi ha el mateix nombre de suites en mode major i menor. La *Partita núm. 5, en Sol major, BWV 829* s'obre amb un “Praeludium” a mode d'introducció amb fermates i arpegis. Segueixen una fluida “Allemande” emparellada amb un viu “Corrente” d'estil italià, una “Sarabande” més lenta i majestuosa, el tradicional “Tempo di menuetto”, amb una curiosa accentuació encreuada, i un “Passepied” en compàs ternari. La “Gigue” es clou amb una complexa fuga final, que fa d'aquesta potser la més impressionant de les sis partites.

La *Suite de l'època de Holberg, op. 40* ha esdevingut una de les obres més populars de Grieg gràcies al reeixit arranjamant per a orquestra de cordes que el mateix compositor publicà un any després de la versió original per a piano, estrenada a Bergen –el 1884, amb motiu del segon centenari del naixement de Ludvig Holberg. Grieg

hi recreà la suite de danses francesa característica del Barroc amb una vena intensament romàntica i espontània, que no ha empal·lidit amb el pas dels anys. Una veritable joia de viure omple tres dels cinc moviments: el “Praeludium” de tipus *perpetuum mobile*, l’elegant “Gavotte” i el captivador “Rigaudon” final amb el seu trio en el mode menor corresponent. En el segon moviment, una “Sarabande”, i a l’extremament expressiu quart moviment “Air”, Grieg hi troba un to més profund.

Schubert compongué els *Impromptus*, que es reparteixen en dues sèries de quatre peces cadascuna, durant l’any 1827. Fou Haslinger, el seu editor, qui titulà així el primer grup, l’opus 90, pensant en el caràcter espontani de les peces. El primer *Impromptu*, el més llarg dels quatre d’aquest cicle, recorda un tema popular en ritme de marxa. El segon presenta la forma ABA i una coda afegida per assolir una sorprenent conclusió en to menor. El tercer *Impromptu* té el caràcter d’un nocturn minuciosament estructurat i el quart sorprèn amb una cadena d’arpegis que amaguen unes transformacions harmòniques absolutament fascinants, més pròpies del Romanticisme tardà.

Rachmàninov fou un més excel·lents dels pianistes de la primera meitat del segle XX. En la tradició de Chopin i Debussy, escriví tres sèries de *Preludis* en tots els 24 modes majors i menors de l’escala cromàtica, una mena d’homenatge distant als 48 *Preludis i fugues* de Bach. El primer, en Do sostingut menor, data del 1892; el següent deu *Preludis* més l’any 1903, concebuts ja com una obra sola, l’opus 23, i el 1910 els tretze *Preludis* restants, l’opus 32. Són peces independents de caràcter poètic, que treballen un motiu únic, una tècnica interpretativa o, fins i tot, un “estat d’ànim” particular, i reflecteixen el colpidor virtuosisme del seu autor.

Eva Blancafort, musicòloga

Ignasi Cambra, pianista

Aclamat pel reputat director Valeri Gergiev com “algú que em pot parlar mitjançant el piano”, Ignasi Cambra treballa actualment amb la pianista Maria João Pires en el marc del Projecte Partitura, creat per ella per impulsar la carrera de joves talents. Ha cursat estudis a la Juilliard School de Nova York i a la Jacobs School of Music a Bloomington (Indiana), becat per l’Obra Social “la Caixa”, Juventudes Musicales de Madrid, la Universitat d’Indiana i d’altres. Des d’aleshores acumula nombrosos èxits i premis i ha multiplicat les seves aparicions en concerts.

Nascut a Barcelona, va estudiar al Liceu Francès de la seva ciutat. Va iniciar els estudis musicals als 6 anys a l’Escola de Música de Barcelona amb M. Lluïsa Alegre i Albert Attenelle, tot començant les seves actuacions en públic de ben jove. Ha estat guardonat amb premis en diversos concursos nacionals i internacionals, tant com a solista i amb formacions de música de cambra.

A la Universitat d’Indiana va ser alumne d’E. Auer i de M. Pressler i va cursar un postgrau amb A. Toradze. Va continuar la seva formació a la Juilliard School (Nova York) amb J. Lowenthal, M. Raekallio i Ch. Mo Kang. Ha estat convidat a festivals com l’International Piano Institute del Cincinnati Conservatory, Music Academy of the West (a Santa Bàrbara, Califòrnia) i Ravinia Festival de Chicago. Ha rebut classes magistrals d’A. Cohen, I. Flitter, J. Kalichstein, E. Krasovsky, R. Levin, S. Lipkin i R. MacDonald, entre d’altres. Amant de la música de cambra, ha rebut el mestratge d’A. Goldstein, F. Helmerson, A. Kerr, M. Martin, A. Nel, P. Salaff i dels integrants del Quartet Orion.

Ha tocat al Weill Recital Hall del Carnegie Hall (Nova York), Millenium Stage del Kennedy Center for the Performing Arts (Washington DC), a les Nacions Unides; a Barcelona ho ha fet a L’Auditori i al Palau de la Música; al Bennet Gordon Hall en el Ravinia Festival (Chicago) i al Mariinski Concert Hall (Sant Petersburg), a més d’altres auditoris a Saragossa, Madrid, Miami, Santa Bàrbara, Toronto i Indianàpolis. Ha col·laborat amb directors de la categoria de V. Gergiev, T. Yeh, J. Mora i D. Endai, i ha actuat amb l’Orquestra Simfònica del Teatre Mariinski, les simfòniques de South Bend i de Miami, i així mateix amb l’Orquestra de l’Òpera de Tbilisi i d’altres.

El 2015 va debutar amb un recital al Palau de la Música Catalana, Sala Filharmònica de Tbilisi i en la Schubertiada de Vilabertran, entre d’altres.

Ha participat en programes de ràdio i televisió a Espanya, als Estats Units i al Canadà.

Està preparant per al 2016 el llançament del seu primer CD com a solista.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Palau de la Música Catalana
C/ Palau de la Música, 4-6
Tel: 902 442 882
taquilles@palaumusica.cat

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE
Inaem
INSTITUTO NACIONAL DE LA MÚSICA